

Charles Simonyi a feltaláló, meta-utazó

szerző: Kinga

Charles Simonyi élete egyszerű sikertörténetnek hangzik. Végy egy kis zsenialitást, adj hozzá egy csipet szerencsét, légy jókor jó helyen. Sic itur ad astra (Így jutunk a csillagokig), szó szerint.

1948. szeptember 10-én, született, mint Simonyi Károly, majd 1966-ban elhagyta kicsiny hazáját. Először Dániába ment, hogy a világ egyik legelső számítástechnikai cégénél, aRegnecentralen -nél, dolgozzon (tizenéves fejjel!). Majd innen egyenesen Amerikába vezetett útja, ahol szoftverfejlesztőként tökélyre vigye gimnazistaként föltaalált alakhú szövegszerkesztőjét, a majdani WORD-öt, ezen kívül az EXEL-t és annak elődjét is. Továbbá a szándékoriantált programozás kutatója.

Ám ne rohanjunk ennyire előre. Simonyi a számítástechnikával először középiskolában, mint éjjeliőr került kapcsolatba. A szovjet Ural-2 típusú vákuumcsöves számítógép vezérlőtermére vigyázott. Ám érdeklődése behúzza a terembe, ahol is egy mérnök megtanította a gép programozására. Így lehetett az, hogy 18 éves korára már fordítóprogramokat készített, ráadásul egyik programját egy állami vállalat meg is vásárolta.

Tanulmányait az Egyesült Államokban folytatta Kaliforniában (Berkeley Egyetem), majd a Standford Egyetemen, közben olyan nevekkel került kapcsolatba, mint Gordon E. Moore, a Moore törvény föltaalálója, vagy Gróf András, az Intel későbbi főnöke és Andrew Tanenbaum a Minix megalapítója. Főiskolai diplomáját 1972-ben szerezte mérnöki matematikából (Statisztika és matematika szakirány), 1977-es számítástechnika doktori disszertációjában pedig a metaprogrammingról írt. Mely nem más, mint egy nagyméretű szoftverprojektek hatékonyságára szolgáló programfejlesztési módszertan.

Karrierje töretlenül haladt tovább, a Microsoft-nál, a cég fénykorában volt

ott szoftverfejlesztő.

Mindezt Metcalfe javaslatának köszönhetően, aki 1981-ben ajánlotta Simonyinak, hogy keresse föl Bill Gates-t. A cégnél jelentős elméleti és gyakorlati sikereket ért el az alkalmazások hordozhatóságát megkönnyítő „virtuális gép” technológia területén. Ezen kívül bevezette az objektumorientált programozást, amit a Xerox-nál sajátított el, és kifejlesztette az ún. magyar jelölést a változók elnevezésére. Melynek segítségével sokkal gyorsabb és hatékonyabb a programozás.

2002-ben aztán jelentős magánvagyon felhalmozva hagyta el a Microsoft-ot, hogy megalapítsa az Interbational Software Company-t üzlettársával, Gregor Kiczales-szel, a Brit Columbiai Egyetem professzorával. Nem kell föltétlenül „computer-geek”-nek lenni ahhoz, hogy halljunk Charles Simonyiról. Kutatói ösztöndíj, Művészeti és kulturális Alapítvány, a Budapesti Műszaki Egyetemen Szakkollégium, az Oxfordi Egyetemen professzori ösztöndíj viseli a nevét.

Simonyi

a harmadik leggazdagabb magyar (származású) és a 374. leggazdagabb amerikai. Vagyonát egyrészt a már szóba került mecénási tevékenységére fordítja (Charles Simonyi Művészeti és Kulturális Alapítvány, Oxfordi Egyetem Professzori Ösztöndíja) vagy egyszerűen nagyobb összegű adományokkal támogat különféle művészeti, tudományos és közművelődési programokat.

Másrészt egy gyermekkori álmának megvalósulására „fektetett be”, ugyanis 2007 áprilisában, mint a második magyar kozmonautát, egyben az ötödik űrturistát üdvözölhettük a kutatót. A 11 napos Nemzetközi Űrállomásra tett űrkirándulása során, a 12. látogató expedíció egyetlen résztvevőjeként négyféle kutatásban vett részt. A belső izmok sorvadásától kezdve a sugárterhelés vizsgálatáig. A féléves kemény felkészülési periódus ellenére, tervei között szerepel Simonyinak egy következő űrutazás idén (2009) tavasszal.